

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

Полтавський державний медичний університет
Coventry University (Велика Британія)
Universität Würzburg (Німеччина)
Universidad de La Rioja (м. Логроньо, Іспанія)
Lietuvos sveikatos mokslų universitetas (м. Каунас, Литва)
Instituto Superior Politécnico de Viseu (Португалія)
Instituto Politécnico de Portalegre (Португалія)
Uniwersytet Rzeszowski (Польща)
Instytut Pedagogiki Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej (Польща)
Universitatea Creștină "Dimitrie Cantemir" (м. Бухарест, Румунія)
University of Sri Jayawardenepura (Sri Lanka)
Національний університет охорони здоров'я України імені П.Л. Шупика
Українська інженерно-педагогічна академія
Громадська спілка «Асоціація з розвитку професійної та неперервної освіти»
Харківський національний медичний університет
Вінницький національний медичний університет імені М.І. Пирогова
Буковинський державний медичний університет (м. Чернівці)
Львівський національний університет природокористування
Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленка

ЗБІРНИК СТАТЕЙ

VIII Міжнародної науково-практичної конференції
«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЛІНГВІСТИКИ, ПРОФЕСІЙНОЇ
ЛІНГВОДИДАКТИКИ, ПСИХОЛОГІЇ І ПЕДАГОГІКИ
ВИЩОЇ ШКОЛИ»

м. Полтава, 22-24 листопада 2023 року

ЗБІРНИК СТАТЕЙ
VIII Міжнародної науково-практичної
конференції
«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЛІНГВІСТИКИ,
ПРОФЕСІЙНОЇ ЛІНГВОДИДАКТИКИ,
ПСИХОЛОГІЇ І ПЕДАГОГІКИ ВИЩОЇ ШКОЛИ»
м. Полтава, 22-24 листопада 2023 р.

PROCEEDINGS
of the 8th International Conference
“TOPICAL ISSUES OF LINGUISTICS,
PROFESSIONAL LINGUODIDACTICS,
PSYCHOLOGY AND PEDAGOGY OF HIGHER
EDUCATION”
Poltava, 22-24 November 2023

ББК 74.58+81.2

УДК 378.6

ISBN 978-617-8231-43-9

Актуальні питання лінгвістики, професійної лінгводидактики, психології і педагогіки вищої школи: збірник статей VIII Міжнародної науково-практичної конференції (м. Полтава, 22-24 листопада 2023 р.). Полтава: Вид-во “Астроя”, 2024. 449 с.

У збірнику представлено статті вітчизняних та зарубіжних науковців, у яких висвітлюються різноманітні проблеми сучасної лінгвістики, психології, педагогіки та дидактики вищої школи. Збірник рекомендовано науково-педагогічним працівникам вищих навчальних закладів, магістрантам, аспірантам, а також усім, хто цікавиться психолого-педагогічними, лінгвістичними та дидактичними проблемами вищої школи.

Автори публікацій несуть відповідальність за дотримання авторського права, точність цитування, достовірність наведених фактологічних даних, граматичні та стилістичні помилки.

BBC 74.58+81.2

UDC 378.6

ISBN 978-617-8231-43-9

Topical Issues of Linguistics, Professional Linguodidactics, Psychology and Pedagogy of Higher Education: Proceedings of the 8th International Conference (Poltava, 22-24 November 2023). Poltava: “Astraya”, 2024. 449 p.

The proceedings present articles by the Ukrainian, Polish and Romanian scholars, covering the latest trends in modern linguistics, psychology, pedagogy and didactics in higher education. The collection is recommended for research and teaching staff of higher education institutions, undergraduates, graduate students, as well as anyone interested in the psychological, pedagogical, linguistic and didactic issues of higher education.

The authors of the publications are responsible for the copyright observance, accuracy of the given factual data, grammatical and stylistic errors.

of literature, practical teaching methodologies and case studies, this document offers valuable insights into effective strategies for empowering students to take charge of their own learning process. The use of technology, tailored feedback, and creation of appropriate learning environments are pivotal factors in fostering self-directed learning habits. Additionally, this study discusses the role of faculty mentorship and institutional support in sustaining and maximizing the advantages of independent study skills. By implementing these strategies, medical educators can equip students with the tools necessary for lifelong learning and success in their medical careers.

References

- 1 Гончарова Є., Беляєва О., Таран З. Вплив інноваційних методів навчання на формування позитивної мотивації до вивчення іноземної мови за професійним спрямуванням. *Modern trends in foreign languages research and teaching: proceedings of the 2nd International scientific and practical online conference*. Poltava, 18-19 May 2023. Poltava: Astraya, 2023. P. 53-58.
- 2 Кабанкова О.М. Особливості пізнавальної самостійності студентів у процесі вивчення іноземної мови технічних ВНЗ. *Наукові записки. Серія «Філологічна»*. Острог: Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2013. Вип. 33. С. 276-278.
- 3 Сологор І. М., Беляєва О.М. Фактори впливу на ефективність самостійної роботи студентів. *Інноваційні технології в організації самостійної роботи студентів медичних освітніх закладів: матеріали навчально-наукової конференції з міжнародною участю*. Полтава, 23 березня 2017 р. Полтава: Вид. відділ ВДНЗУ «УМСА», 2017. С. 158-160.
- 4 Zins J. E., Weissberg R.P., Wang M.C., & Walberg H. J. Building academic success on social and emotional learning: What does the research say? New York: Teachers College Press, 2004. 244 p.

УДК: 378.147/.22:61

**Іваницька Т.А.¹, Петров Є.Є.¹, Кузьменко Н.В.¹,
Бурмак Ю.Г.², Іваницький І.В.¹**

¹Полтавський державний медичний університет, м. Полтава, Україна

²Національний медичний університет імені О.О. Богомольця, м. Київ, Україна

РОЛЬ МЕДІАГРАМОТНОСТІ В РОЗВИТКУ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ОСОБИСТОСТІ ТА РЕАЛЬНИЙ СТАН СПРАВ У ЗДОБУВАЧІВ ПЕРШОГО (БАКАЛАВРСЬКОГО) РІВНЯ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ ДЕННОЇ ТА ЗАОЧНОЇ (ДИСТАНЦІЙНОЇ) ФОРМ НАВЧАННЯ

У наш час більшість населення планети Земля має доступ до різноманітних інформаційних ресурсів, зокрема представлених у глобальній мережі, але дуже незначний відсоток користувачів усвідомлено вживає «медіапродукти». Саме медіакомпетентність розвиває вміння професійно-орієнтованого критичного мислення, які допомагають скласти незалежні судження і прийняти компетентні рішення у відповідь на інформацію, передану каналами масової комунікації. Бути медіаграмотним

означає бути спроможним знайти те, що шукаєш, вибрати те, що потрібно, й визначити надійність джерела інформації. Для встановлення рівня оволодіння навичками медіаграмотності серед здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти за спеціальністю 223 «Медсестринство» денної та заочної (дистанційної) форми навчання розроблено анкету з відповідної тематики та проведено опитування здобувачів передвищої медичної освіти. За результатами самооцінки респондентів встановлено достатні рівні розуміння терміну медіаграмотності, однак більшість з них не асоціює це поняття із властивістю продукувати і поширювати власну інформацію на основі процесів аналізу й синтезу. Також існують певні відмінності у досліджуваних групах в методиці перевірки достовірності медичної інформації та її джерела, при цьому частина студентів свідомо чи несвідомо ігнорують офіційні сайти для підвищення кваліфікації медичних фахівців та спеціальні бази даних. Отже існує потреба в розширенні переліку компонентів освітньо-професійної програми або збільшення годин вибіркових дисциплін, які стосуються медіаграмотності для того, щоб поліпшити рівень цієї вкрай необхідної компетентності.

Ключові слова: медіаграмотність, медіакомпетентність, передвища освіта, soft skills.

Nowadays, the majority of the Earth's population has access to various information resources, including those presented in the global network, but a very small percentage of users consciously use "media products". Media competence develops critical thinking skills that help to make independent estimation and make competent decisions in response to information transmitted by mass communication channels. Media literacy means the ability to find what you are looking for, to choose what you need, and to determine the reliability of the source of information. In order to determine the level of mastery of media literacy skills among students of the first (bachelor) level of higher education in the specialty 223 "Nursing" of full-time and part-time (distance) education, a questionnaire was developed and a survey of students of pre-higher education was conducted. Sufficient levels of understanding of the term media literacy were established based on the results of self-assessment of respondents. However, most of them do not associate this concept with the ability to produce and distribute their own information based on the processes of analysis and synthesis. There are also certain differences in the studied groups in the method of checking the reliability of medical information and its source. It was found that part of the students ignore official websites for improving the qualifications of medical specialists and special databases. Therefore, there is a need to expand the list of components of the educational and professional plan or to increase the hours of optional disciplines related to media literacy in order to improve the level of these soft skills.

Keywords: media literacy, media competence, pre-higher education, soft skills.

Вступ. У епоху інфомедії, коли інформація поширюється зі швидкістю світла, емоційно забарвлений контент – іще швидше, а розповсюдження надмірної кількості інформації про певну проблему створює перешкоди на шляху її вирішення, вміння сортувати і обробляти відомості набуває особливих значень. Людство досягло значного прогресу та еволюції в інформаційних технологіях, але, як результат, зросло занепокоєння з приводу поширення неправдивої, неперевіреної та оманливої інформації [6, с. 24-36]. Більшість населення планети Земля має доступ до різноманітних інформаційних ресурсів, зокрема представлених у глобальній мережі, але дуже незначний відсоток користувачів усвідомлено вживає «медіапродукти» [1, с. 58; 10]. Саме тому несвідомі користувачі легко можуть стати жертвою маніпуляцій та фейків або самостійно поширювати недостовірну інформацію. А з широким доступом до програм зі штучним інтелектом кількість

згенерованого текстового, фото-, аудіо- та відеоконтенту зростає в геометричній прогресії. Яким чином можна покращити стан справ? Важливо зауважити, що саме на освітян покладена чимала відповідальність за розвиток особистісних та професійних компетентностей у майбутнього нації, і не можливо переоцінити їхньої ролі в допомозі своїм учням зрозуміти різницю між справжніми та фейковими новинами, навчитися споживати, розуміти та створювати медіа, які мають відношення до їхнього життя. Перед викладачами вищої школи стоїть нелегке завдання виховати не тільки спеціалістів, що мають високий рівень професійних компетенцій, але й медіаграмотних особистостей [2, с. 45; 4, с. 1922].

Отже, медіаграмотність можна розцінювати як набір компетентностей, необхідних для активної й усвідомленої участі в житті сучасного суспільства, оскільки медіа стали невід'ємною частиною нашого життя [5, с. 18; 8, с. 79]. Компетентності з медіаграмотності можна умовно поділити на чотири групи:

- розуміння медіа,
- використання медіа,
- комунікація за допомогою медіазасобів,
- вміння досягати власних цілей, застосовуючи медіа.

Бути медіаграмотним означає бути спроможним знайти те, що шукаєш, вибрати те, що потрібно, й визначити надійність джерела інформації. А поряд із володінням ефективними стратегіями пошуку є необхідним вміння зберігати, повторно використовувати та поширювати інформацію.

Медіакомпетентність особистості як цільова функція вищої освіти представляє собою складний комплекс знань, умінь і навичок, психічних якостей, перелік яких залежить від низки факторів (рівня освіти, предметної специфіки, факторів навколишнього середовища тощо), які спрямовані на формування особистості, здатної до критичної, вдумливої переробки інформації, що отримується з засобів масової комунікації. Така особистість, як наслідок, здатна грамотно скласти власну інтерпретацію медіатекстів, виходячи з отриманого контенту, і, важливо, - готова до здійснення опосередкованої комунікації з іншими людьми [7, с. 429; 11, с. 21].

Медіакомпетентність формує культуру спілкування, розвиває творчі, комунікативні здібності, критичне мислення, вміння сприймати, інтерпретувати, аналізувати й оцінювати медіатексти, навчати різних форм самовираження за допомогою медіатехнологій. Саме медіакомпетентність розвиває вміння професійно-орієнтованого критичного мислення, які допомагають скласти незалежні судження і прийняти компетентні рішення у відповідь на інформацію, передану каналами масової комунікації.

Критично важливим є усвідомлення, що особа не тільки використовує інформацію, але і є її джерелом. Сьогодні практично кожен індивідуум є активним користувачем кіберпростору, зробивши крок на щаблі еволюції від споживача до споживача-виробника. Отримуючи інформацію із медіа, ми не залишаємось пасивними, а реагуємо на те, що бачимо у соцмережах та

публіках, створюючи власний медіаконтент. Відповідальність за безпеку кіберпростору за умови захисту приватності – основний виклик людству в сучасному цифровому світі. Золотої середини між свободами слова в інтернет-просторі та усвідомленою відповідальністю за розповсюдження недостовірних даних можливо досягти лише розвитком медіакомпетентності кожної особистості [3, с. 3].

Слід зазначити, що викладач вищого закладу освіти стає провідником у безкрайньому інформаційному океані, який встановлює маяки для здобувачів освіти. І тому є важливим, щоб педагог сам орієнтувався в медіапросторі і періодично перевіряв медіакомпетенції своїх здобувачів освіти. Медіаграмотний наставник має хист до сприйняття, аналізу і продукування медіаінформації; до оцінки соціокультурного і політичного контексту функціонування медіа в сучасному світі, він майстерний користувач всіх засобів масової інформації. Ключове його завдання – системне і компетентне виховання високоосвіченого, кваліфікованого і конкурентоспроможного спеціаліста, здатного не тільки якісно виконувати посадові обов'язки, але й уміти критично мислити в процесі сприймання медіапродукції, для розвитку особистісного, оцінного ставлення до продукції мас-медіа загалом, спираючись на етично-естетичні орієнтири [9, с. 135; 12, с. 361]. Поточне завдання дещо ускладнюється, коли мова йде про заочну/дистанційну форму освіти, оскільки ці здобувачі більше за інших прив'язані до медіаконтенту того, що надають викладачі та знайденого ними особисто.

Метою нашого дослідження стало встановлення рівня оволодіння навичками медіаграмотності серед здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти за спеціальністю 223 «Медсестринство» денної та заочної (дистанційної) форми навчання, а також порівняння отриманих показників серед цих категорій здобувачів медичної освіти.

Матеріали та методи. Нами розроблено анкету відповідної тематики, яка містила 23 питання, та проведено опитування 97 здобувачів вищої медичної освіти, серед яких –61 особа, що проходить навчання за спеціальністю 223 «Медсестринство», освітня кваліфікація –бакалавр медсестринства, денна форма навчання (І група) та 36 здобувачів вищої медичної освіти за спеціальністю 223 «Медсестринство», освітня кваліфікація –бакалавр медсестринства, заочна (дистанційна) форма навчання (ІІ група). Анкета містила питання, що стосувалися поняття медіаграмотності, попереднього вивчення цієї «softskill» та самооцінку респондентів рівня засвоєння та практичного використання навичок медіаграмотності в особистому житті та навчанні, зокрема, вміння визначати достовірність інформації.

Результати та обговорення. За результатами опитування переважна більшість здобувачів освіти вважає, що медіаграмотність їм потрібна, щоб уміло перевіряти інформацію (75,3% всіх опитаних) та відрізнити фейк від правди (71,1% респондентів в обох групах). Менше половини опитаних (48,5%) використовують цю навичку, щоб відповідально поширювати

інформацію. Цікавим є те, що суттєва частка (85,6%) всіх опитаних знайомі з поняттям медіаграмотності, хоча 65% не вивчали або не пам'ятають, що вивчали основи або елементи медіаграмотності в школі (при цьому серед здобувачів заочної форми навчання відсоток останніх перебільшує середній показник і складає 80,5%). В якості джерела новин 75% опитаних II групи використовують офіційні сторінки засобів масової інформації (ЗМІ) в соціальних мережах, в той же час переважна більшість опитаних I групи (70,5%) черпають новини просто з мережі Інтернет, не приділяючи увагу джерелу інформації. Це може бути пов'язане з відсутністю настороженості до недостовірної інформації у цієї когорти опитаних. Хоча в цій же групі 95% опитаних стверджують, що перевіряють джерела інформації. Для перевірки 76,3% всіх опитаних просто шукає цю новину в різних інтернет-ресурсах і тільки 37,1% цікавляться, хто є автором повідомлення. При цьому лише 31,1% респондентів I групи вважають, що мають покращити свої медіакомпетенції, в II групі це визнає 50% опитаних. Коли важлива для респондентів інформація є неповною або викликає сумніви, понад половини з усіх опитаних (56,3%) шукає її підтвердження або спростування в глобальній мережі. Цікавим є факт, що чверть опитаних I групи уточнюють інформацію у родичів та друзів, в той час як серед респондентів II групи цим способом користується лише 1 особа. 13,4% опитаних в обох групах не витрачають час на пошук достовірної інформації або не вміють це робити.

При підготовці до занять переважна більшість здобувачів освіти користуються підручниками (61,9%) та лекціями (88,7%). Майже половина опитаних (50,5%) використовують лінки, що надані в силабусах, а 43,3% - готуються за посиланнями, запропонованими пошуковою системою без урахування джерела інформації. І останній факт повинен викликати занепокоєння з боку викладачів. Чверть опитаних (25,8%) не перевіряють джерела медичної інформації або вважають, що вона не буває фейковою. Для перевірки медичної інформації 69,4% здобувачів заочної форми навчання звертається до викладача з відповідної дисципліни, в групі денної форми навчання переважна більшість (69%) самостійно шукають подібну інформацію в різних джерела і, якщо інформація збігається, то вони вважають її достовірною. Такий підхід, на наш погляд, не «захищає» здобувачів медичної освіти від неправдивої професійної інформації, оскільки фейковий контент може поширюватись через різні сайти, у тому числі і з ознаками «медичних». На наш погляд, завдання викладачів клінічних кафедр полягає у тому, щоб навчити майбутніх фахівців розрізняти інформацію з ознаками недостовірності та/або користуватися офіційними сайтами для підвищення кваліфікації медичних фахівців та спеціальними базами даних. Адже за даними нашого опитування лише кожен десятий респондент користується відповідними належними освітніми ресурсами для професіоналів. Обнадіює певною мірою те, що 57% респондентів бакалаврського рівня освіти хоча б мають уявлення про протоколи та рекомендації міністерства охорони здоров'я України. Але цього недостатньо.

Переважна більшість першого (бакалаврського) рівня вищої освіти в

обох групах збирається розвивати свої медіанавички (83,5%), при цьому понад половини (53,6%) опитаних ставить за мету розвивати ці компетенції для подальшої професійної самоосвіти або для критичної оцінки медіапростору. І лише 5% вважає, що ці навички для них є не на часі. Серед дисциплін, які сприяють розвитку медіакомпетентності, провідне місце посідають професійні комунікації (75,3%). Серед пропозицій здобувачів освіти найцікавішими виявилися наступні:

– «Можна ввести або розширити дисципліни, що сприяють покращенню рівня обізнаності з медіаграмотності. Наприклад, курс «Медіа психологія», який може досліджувати, як медіа впливає на нашу психологію та поведінку, які стратегії використовуються для залучення уваги та побудови відносин зі споживачами».

– «Розробити інтерактивні лекції з медіакомпетентності для самостійної роботи здобувачів освіти».

Слід зазначити також, що близько 10% респондентів повністю задоволені дисциплінами, які вивчаються, та вважають власною справою кожного розібратися в інформаційному потоці.

На завершення хотілося б процитувати одну з відповідей респондентів: «Щоб підвищити рівень оволодіння медіаграмотністю, потрібно думати і аналізувати, а не вірити всьому, що пишуть в Інтернеті». Тому є надія, що молоде покоління медичних працівників, які поки що є «якісною глиною» в «гончарських руках» освічених науково-педагогічних працівників нашого університету, будуть медіакультурними, високоінтелектуальними особистостями та спеціалістами медичної галузі, здатними конкурувати на світовому ринку праці.

Висновки:

1. Результати самооцінки здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти продемонстрували достатні рівні розуміння терміну медіаграмотності, однак більшість респондентів не асоціює це поняття із властивістю продукувати власну інформацію на основі процесів аналізу й синтезу.

2. Більшість здобувачів заочної (дистанційної) форми навчання перевіряють достовірність медичної інформації та її джерела у викладачів, в той час як здобувачі денної форми навчання самостійно обирають медичний контент, при цьому часто ігнорують офіційні сайти для підвищення кваліфікації медичних фахівців та спеціальні бази даних.

3. Існує потреба в розширенні переліку компонентів освітньо-професійної програми або збільшення годин вибіркових дисциплін, які стосуються медіаграмотності для того, щоб поліпшити рівень вкрай необхідної компетентності.

Список використаних джерел

1. Deth J. W. V., Theocharis Y. Political Participation in a Changing World: Conceptual and Empirical Challenges in the Study of Citizen Engagement. Taylor & Francis Group, 2019. 130 p. (date of access: 01.11.2023).

2. Kohnen, A., Wusylko, C., & Sommer, M. (2023). Social media literacy: Sociocultural instruction and community college students. *Journal of Media Literacy Education*, 15(2), 44-57. <https://doi.org/10.23860/JMLE-2023-15-2-4> Tugtekin, E. B., & Кос, М. (2020). (date of access: 13.10.2023).
3. Tariq, U.; Ahmed, I.; Bashir, A.K.; Shaukat, K. A Critical Cybersecurity Analysis and Future Research Directions for the Internet of Things: A Comprehensive Review. *Sensors* **2023**, 23, 4117. <https://doi.org/10.3390/s23084117>.] (date of access: 24.10.2023).
4. Understanding the relationship between new media literacy, communication skills, and democratic tendency: Model development and testing. *New Media & Society*, 22(10), 1922-1941. <https://doi.org/10.1177/1461444819887705> (date of access: 03.11.2023).
5. Vartiainen, H., Kahila, J., Tedre, M., Sointu, E., & Valtonen, T. (2023). More than fabricated news reports: Children's perspectives and experiences of fake news. *Journal of Media Literacy Education*, 15(2), 17-30. <https://doi.org/10.23860/JMLE-2023-15-2-2> (date of access: 29.10.2023).
6. Yan Su. Infodemic in the Era of Post-Truth. New York : Routledge Taylor & Francis, 2023. 144 p. URL: <https://www.routledge.com/Infodemic-in-the-Era-of-Post-Truth/Su/p/book/9781032613185> (date of access: 03.11.2023).
7. Джолос О. Інформаційна та медійна грамотність – головна компетенція сучасної людини. «Критичне мислення в епоху токсичного контенту» : Зб. ст. Восьмої міжнар. науково-метод. конф., м. Київ, 13 берез. 2020 р. 2020. С. 427-431. (дата звернення: 02.11.2023).
8. Іваницька Т. А., Кузьменко Н. В., Петров Є. Є., Бурмак Ю. Г., Іваницький І. В. Порівняльний аналіз складових розвитку softskills серед вітчизняних та іноземних здобувачів вищої медичної освіти: акцент на медіа грамотності. Збірник статей VII Міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні питання лінгвістики, професійної лінгводидактики, психології і педагогіки вищої школи», м. Полтава, 24-25.11.2022 р. м.Полтава, 2022. С.79-83. (дата звернення: 29.10.2023).
9. Кузьменко Н.В., Іваницька Т.А., Пода О.А., Несіна І.М., Таняньська С.М. Визначення ступеню готовності до клінічної практики у здобувачів вищої медичної освіти (результати анкетування). Збірник статей VII Міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні питання лінгвістики, професійної лінгводидактики, психології і педагогіки вищої школи», м. Полтава, 24-25.11.2022 р. м. Полтава, 2022. С. 134-137. (дата звернення: 03.11.2023).
10. Лише 11 % українців змогли відрізнити фейки – дослідження, «Детектор медіа»: [Електро-нний ресурс]. – Режим доступу: <https://ms.detector.media/mediadoslidzhennya/post/23680/2019-10-23-lyshe-11-ukraintsiv-zmogly-vidriznyty-feyky-doslidzhennya/> – (дата звернення: 30.10.2023).
11. Мурзіна О. Сутність, зміст та структура медіакомпетентності лікаря / О. Мурзіна // Неперервна професійна освіта: теорія і практика (Сер.: Педагогічні науки). - 2021. Вип. № 1 (66). С. 21-29. - <https://doi.org/10.28925/1609-8595.2021.1.3>(дата звернення: 02.11.2023).
12. Цогла О. Медіаграмотність освітян – потреба сучасного суспільства. «Критичне мислення в епоху токсичного контенту» : Зб. ст. Восьмої міжнар. науково-метод. конф., м. Київ, 13 берез. 2020 р. 2020. С. 360-364. (дата звернення: 28.10.2023).

УДК 378.6:616.31:37.0:316.77

**Іленко-Лобач Н.В., Петрушанко Т.О., Іленко Н.М.,
Ніколішина Е.В., Литовченко І.Ю.
Полтавський державний медичний університет, м.Полтава, Україна**

терміносистемі.....	83
Гурай Л.П. Роль мотивації при навчанні латинської мови.....	88
Гуржій О.В., Скрипников П.М., Скрипнікова Т.П., Хміль Т.А., Тимошенко Ю.В., Писаренко О.А., Бережна О.Е. Актуальність латинської медичної термінології в сучасних реаліях стоматологічної практики.....	91
Гуцол М.І. Фасилітація як метод вивчення іноземної мови у вищій школі у медичних ЗВО.....	95
Давиденко В.Ю., Цветкова Н.В., Давиденко Г.М., Хілініч Є.С., Кузнецов В.В. Інноваційні технології – основа модернізації безпервної професійної підготовки лікарів.....	99
Дерев'янюк Т.В., Звягольська І.М., Полянська В.П. Педагогічна майстерність лектора у вищій школі.....	103
Дługosz Agnieszka Rozwijanie umiejętności samokształcenia ważnym zadaniem szkoły.....	106
Донченко С.В., Білаш С.М., Проніна О.М., Коптев М.М., Пирог-Заказникова А.В., Олійніченко Я.О., Кононов Б.С., Олексієнко В.В. Педагогічний і психологічний фактори формування майбутнього фахівця: вплив виховної роботи кафедри на розвиток професійних та особистісних якостей здобувачів у вищому навчальному закладі.....	106
Дорохова Н.Г. Компоненти навчального середовища університету як критерії якості освіти.....	109
Драбовський В.С., Челішвілі А.Л., Драбовська І.А., Чорна І.О., Рябушко М.М. Роль віртуальних тренажерів та пацієнтів у організації симуляційного навчання та клінічній вищій медичній освіті України.....	113
Ефендієва С.М., Варданян А.О., Гаврильєва К.Г., Роженко І.В. Аналіз освітніх ресурсів для вивчення англійської мови: "Engvid" та "Esl Brains".....	118
Ефендієва С.М., Гончарова Є.Є., Лозинський Г.Г., Таран З.М., Пивоварова В.О. Застосування фразових дієслів у медичному контексті: ключові аспекти та приклади.....	120
Ефендієва С.М., Сліпченко Л.Б., Приходько Я.М., Недосвітій Т.В. Phrasal verbs: ключ до якісного та змістовного мовлення.....	122
Ждан В.М., Кітура Є.М., Бабаніна М.Ю., Кир'ян О.А., Ткаченко М.В., Волченко Г.В., Іваницький І.І., Лебідь В.Г., Іщейкіна Ю.О., Жукова Т.О. Формування професійно-комунікативної культури сімейного лікаря.....	124
Ждан В.М., Ткаченко М.В., Бабаніна М.Ю., Волченко Г.В., Кітура Є.М., Кир'ян О.А., Іваницький І.І., Іщейкіна Ю.О., Лебідь В.Г., Жукова Т.О. Етична та педагогічна компетентність викладача у персональному навчанні та формуванні спільноти практик.....	128
Zhukova M.Yu., Tkachenko O.V. Some approaches of pedagogical process in qualified medical specialists preparing.....	132
Znamenska I.V., Kostenko V.G., Solohor I.M. Role of technical presentations in facilitating the acquisition of medical terminology and development of professional medical skills for medical students learning English as a foreign language.....	137
Znamenska I.V., Kotelnikova O., Petrashevskaya Ya. Lexical and semantic groups of verbs of Germanic origin used in the field of reconstructive surgery.....	141
Znamenska I.V., Solohor I.M., Kostenko V.G. Enhancing independent study skills in Ukrainian medical university students.....	143
Іваницька Т.А., Петров Є.Є., Кузьменко Н.В., Бурмак Ю.Г., Іваницький І.В. Роль медіаграмотності в розвитку компетентностей особистості та реальний стан справ у здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої медичної освіти денної та заочної (дистанційної) форм навчання.....	145